

31/8/2021

ת.ז -

החלטה בעניינה של

הסטודנטית הואשמה כי בשתי בחינות שונות, האחת שהתקיימה ב-31.1.2021 והשניה שהתקיימה ב-9.2.2021 היא עברה מספר עברות על נהלי הבחינה ובהן:
א. בשתי הבחינות היא המשיכה לכתוב ולערוך את הבחינה לאחר הזמן שהוקצב לה (25% תוספת זמן).

ב. בבחינה שהתקיימה ב-9.2.2021 היא הגישה במודל קובץ שונה מהקובץ שהוגש בדוא"ל (קובץ שעבר עריכה מסוימת).

ג. בבחינה שהתקיימה ב-9.2.2021 היא נבחנה כאשר לאוזניה אוזניות, למרות שלא היה לה אישור רשמי לכך.

לאור האמור ביקשה התביעה להרשיעה בעבירות לפי סעיפים 4.1.1 ו-4.1.2 לתקנון המשמעת.

הדיון נערך ביום 23.8.2021. במהלך הדיון הציגו הצדדים את ראיותיהם וסיכמו את טענותיהם בע"פ.

לאחר התייעצות של השופטים נמסרה תמצית הכרעת הדין, ולאחר מכן בהסכמת הצדדים נשמעו טיעונים לעונש.

כאן נפרט את נימוקי הכרעת הדין, ובהמשך ינתן גזר הדין.

הכרעת הדין

לפי העדויות שהוצגו בפנינו, ההאשמות בסעיף א' וג' התבססו על צילומי הזום של הבחינה, וההאשמה המצויינת בסעיף ב' התבססה על צילומי הגרסאות השונות של המבחן שהוגש.

נדון בכל אחד מעניינים אלה בנפרד.

כתיבה ועריכה של הבחינה לאחר תום הזמן - הסטודנטית טענה בנוגע לבחינה שנערכה ב-31.1.2021 כי היא לא היתה מודעת לזמנים וכאשר הבינה שהיא באיחור, התחילה מיד בתהליך סריקה. יחד עם זאת, הסטודנטית נראתה בזום כותבת בבירור גם בזמן הסריקה. הסטודנטית טענה כי הכתיבה הזו נועדה להבהיר דברים שהיו כתובים באופן לא ברור. בנוסף, היא טענה כי מיגרנה ממנה היא סבלה גרמה לה שלא לראות את כל הדף בבירור ולכן הכתיבה נראתה לה לא מספיק ברורה ומצריכה הדגשה.

המרצה בקורס הדגיש כי נכתב בנהלי הבחינה כי בזמן הסריקה אין לכתוב או לשנות את הכתוב בדפי הבחינה. הסטודנטית טענה כי היא פירשה את הצורך לדאוג לכך שהבחינה תצא ברורה בסריקה בכך שעליה לכתוב את הדברים באופן ברור.

ביחס לשני הקבצים השונים שהסטודנטית הגישה בבחינה ב-9.2.2021, העדויות שהובאו בפנינו הראו אכן שוני בין שתי הגרסאות. כלומר, הסטודנטית כתבה משהו בנוסף על

הגרסה שהוגשה במודל, לאחר שתם מועד הבחינה. במקום אחד בבחינה, היה קטע מחוק ב"איקס". קטע זה נכתב בשוליים, והיה לא ברור במיוחד. המרצה העיד כי מחיקתו היתה יכולה להוסיף אולי במשהו על הקריאות של הבחינה, אך הוא לא ידע לומר מה היה כתוב שם. הסטודנטית טענה כי היא מחקה את הקטע כדי לשפר את הקריאות. שינוי נוסף נמצא בסוף הבחינה שם נכתב משפט מסכם קצר (פחות משורה) המתאר נוסחה מסויימת. המרצה העיד כי משפט זה ייתכן ויכול היה לשפר במקצת את הבהירות של התשובה, אך לא ידע לומר אם המשפט הזה היה משפר את הציון. גם בנוגע למשפט זה, הסטודנטית טענה כי חששה שהתשובה היתה לא ברורה מספיק, ולכן הוסיפה את המשפט בכדי לוודא שתשובתה ברורה. לפיכך, התרשמנו מהתוספות הללו כי אין המדובר בהבדלים "טכניים" (נניח, תיקון שגיאת כתיב) אלא בתיקונים שנועדו "לשפר" באופן כזה או אחר את התשובה לבחינה או את הרושם הכללי המתקבל ממנה. יחד עם זאת, אין המדובר בשינויים מהותיים, ולא השתכנענו כי ההבדלים בגרסאות היו מהותיים עד כדי כך שהיו יכולים להביא לשינוי הציון בבחינה.

ביחס לאוזניות אותן חבשה ב9.2.2021, הסטודנטית הציגה בפני השופטים את האוזניות שלטענתה היא חבשה, וטענה כי אין בהן שום רכיב אלקטרוני ולכן הן עונות על ההגדרה של "אטמי אוזניים". כמו כן, היא הציגה בפני השופטים אישור רפואי על כך שהיא סובלת מדלקות אוזניים ולכן, לטענתה, לא מסוגלת להשתמש באטמי אוזניים מספוג הנכנסים לאוזן, כמקובל. הסטודנטית גם טענה כי המשגיחה בזמן הבחינה אישרה לה להשתמש באוזניות, אך הסתבר שהאישור הזה איננו רשמי, וכמו כן התקבל (אם בכלל) רק לאחר שהמשגיחה פנתה אל הסטודנטית לשאול לפשר האוזניות.

לאור האמור הגענו להחלטות הבאות:

1. להרשיע את הסטודנטית בסעיף 4.1.1 בנוגע לבחינה שנערכה ב31.1.21 בשל מעשה בלתי כשר (כתיבה בבחינה לאחר המועד המותר). יחד עם זאת נדגיש כי לא התרשמנו שפעולות אלו נעשו מתוך זדון, ולעניין זה ניתן משקל בגזירת הדין.
2. לזכות את הסטודנטית מסעיף 4.1.1 ביחס לבחינה שנערכה ב9.2.21 וזאת, משום שלא התרשמנו שמעשיה בבחינה זו נעשו בזדון ושהכתיבה הנוספת שינתה באופן מהותי את הבחינה שהוגשה. בסופו של דבר הגענו לכלל מסקנה, לא בלי התלבטות, כי מדובר בעניין מינורי מאד, שלא מצדיק הרשעה.
3. לזכות את הנאשמת מסעיף 4.1.2 העוסק בהחזקת ציוד אסור בעת הבחינה שנערכה ב9.2.2021, שכן לא השתכנענו שהאוזניות (או אטמי האזניים המשוכללים) בהם השתמשה הסטודנטית היו אסורים לפי התקנון. מכל מקום, קיים כאן ספק מסוים, המספיק לטעמנו לזיכוי. בנוסף, איננו סבורים שמבחינת הסטודנטית היתה מודעות לכך שמדובר בעבירה: היא ישבה עם האוזניות באופן בולט וגלוי.

הכרעת הדין ניתנה פה אחד.

גזר הדין

כאמור לעיל, ביום הדיון מסרנו לצדדים את תמצית הכרעת הדין, והם השמיעו את טענותיהם לעונש. התובעת ביקשה את העונשים הבאים: ציון 0 בקורס (לפי סעיף 12.4), והרחקה על תנאי לסמסטר (לפי סעיף 12.7). הסטודנטית מצידה טענה שהעונש המבוקש כבד מידי, יחייב אותה לחזור על הקורס ויפגע בסיום לימודיה ובתוכניותיה להמשיך ללימודים מתקדמים. לאחר שקילת טענות הצדדים החלטנו פה אחד להשית על הסטודנטית את העונשים הבאים: קביעת ציון 56 בבחינה (לפי סעיף 12.15) – המהווה את הציון העובר המינימלי בבחינה, והרחקה על תנאי לשנה (לפי סעיפים 12.7 ו 12.16), וזאת מהטעמים הבאים:

א. אנו סבורים שעונש זה תואם את חומרת מעשי הסטודנטית, שכמפורט בהכרעת הדין לא התרשמנו שנעשו בזדון.

ב. אנו סבורים שעצם ניהולו של ההליך המשמעתי, ובודאי ההרשעה בו, מהווה תוצאה לא קלה מבחינת הסטודנטית, שיש להתחשב בה בקביעת העונשים עצמם.

ג. בנוסף, לא הוצג לנו עבר משמעתי של הסטודנטית, ולא התרשמנו כי מדובר בשור מועד.

ד. לצד האמור החלטנו להחמיר בעונש על-תנאי, על-מנת להעביר את המסר הנדרש לסטודנטית. אנו סבורים שתוצאה זו של הקלה מסוימת בעונש בפועל והחמרה מסוימת בעונש על תנאי מהווה איזון נכון בין השיקולים.

ה. נציין, כי התלבטנו האם יש מקום לתת ציון אפס בבחינה, אך סברנו לאור הכרעת הדין והשיקולים שלעיל להסתפק בעונש קל יותר, שמהותו מתן ציון עובר מינימלי בבחינה. יודגש, שלאחר דיון מצאנו שיש לנו הסמכות לתת עונש כאמור, וזאת לאור סעיף 12.15 לתקנון המשמעת.

מרסל סגור, ר.ל.

פרופ' ח' עינת הד-מצויינים

פרופ' חזק דורבן

6.1.2022

– ת.ז.

החלטה בעניינה של

1. בתאריך 23.12.2021 התכנס בית הדין לערעורי משמעת של הטכניון בנוכחות הצדדים, ודן בערעור מטעם התביעה על החלטת בית הדין המשמעתי מיום 31.8.2021 בעניינה של , ת.ז.

רקע

2. עניינו של הערעור שתי בחינות מקוונות שהסטודנטית נבחנה בהן בסמסטר חורף תשפ"א: מועד א' בקורס אלקטרוניקה פיסיקלית 044124 שהתקיים בתאריך 31.1.2021 (להלן: "הבחינה הראשונה"); ומועד א' בקורס מבוא למבני נתונים ואלגוריתמים 044268 שהתקיים בתאריך 9.2.2021 (להלן: "הבחינה השנייה").
3. בתאריך 18.4.2021 הגישה התובעת קובלנה נגד הסטודנטית, ובתאריך 7.6.2021 הגישה קובלנה מעודכנת.
4. הסטודנטית הואשמה בכך שבשתי הבחינות המשיכה לכתוב ולערוך את הפתרון לאחר הזמן שהוקצב לה (תוספת זמן של 25%). התובעת טענה כי בבחינה הראשונה הסטודנטית נראית בהקלטת הזום שהיא מבצעת הליך של סריקה, המשך כתיבה, סריקה, המשך כתיבה ורק לאחר שהעירו לה החלה בהגשה. ביחס לבחינה השנייה טענה התובעת שהסטודנטית נראית בהקלטה שהיא מבצעת סריקה, כתיבה, סריקה במספר מחזורים ואף מדברת. בנוסף, בבחינה זו הסטודנטית הגישה לאתר הקורס קובץ שונה מהקובץ שהגישה בדוא"ל. כמו כן, בבחינה השנייה הסטודנטית נבחנה עם אוזניות לסינון רעשים.
5. אי לכך הסטודנטית הואשמה בסעיף 4.1.1 ביחס לשתי הבחינות ("עשה, בהונאה או בדרך בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה... או על מנת להשיג יתרון אקדמי..."); ובסעיף 4.1.2 ביחס לבחינה השנייה (החזיק ברשותו... ציוד אסור בעת בחינה...).
6. בתאריך 23.8.2021 התקיים הדיון בבית הדין המשמעתי בפני הרכב תלתא, ופסק הדין ניתן, כאמור, ביום 31.8.2021.
7. בית הדין קמא הרשיע את הסטודנטית – בבחינה הראשונה – בעשיית מעשה בלתי כשר (כתיבה בבחינה לאחר המועד המותר) על מנת לשפר ציון בבחינה, לפי סעיף 4.1.1 לתקנון, והשית עליה עונשים של הפחתת הציון בבחינה ל-56 והרחקה על תנאי לשנה.
8. ביחס לבחינה השנייה זיכה בית הדין קמא את הסטודנטית מכל האישומים.
9. בתאריך 19.9.2021 הגישה התובעת ערעור על קולת העונש ביחס לבחינה הראשונה, ועל הזיכוי משני סעיפי האישום בבחינה השנייה.

דיון והכרעה

10. בתאריך 23.12.2021 קיימנו דיון בנוכחות התובעת והסטודנטית. התרנו להוריה של הסטודנטית לנכוח בדיון כמשקיפים.

11. לאחר שעיינו בכלל הראיות וכתבי הטענות, ושמענו ברוב קשב את טענות הצדדים, החלטנו לקבל את הערעור באופן חלקי, כפי שיפורט להלן.

12. ככלל, ערכאת ערעור אינה נוטה להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו בערכאה קמא, אלא במקרים חריגים. כאשר מדובר בהסקת מסקנות מתוך חומר הראיות, אין לערכאה הדיונית יתרון של ממש על פני ערכאת הערעור, ולכן מידת ההתערבות תהא רבה יותר. בענייננו, לא מצאנו מקום להתערב בממצאיה העובדתיים של הערכאה קמא, אך אנו סבורים כי ביחס לחלק מהקביעות העובדתיות שנקבעו היה מקום להסיק מסקנה שונה.

13. ביחס לבחינה הראשונה, בית הדין קמא קבע, כי "הסטודנטית נראתה בזום כותבת בבירור גם בזמן הסריקה".

בנוהל "בחינות מקוונות בסמסטר חורף תשפ"א" מיום 15.2.2021, נכתב בנספח א' – "הנחיות לנבחנים בבחינה מקוונת" (להלן: "ההנחיות לבחינה מקוונת"), בסעיף 28 תחת הכותרת "סיום הבחינה והגשתה", כלהלן: "בבחינות שהפתרון שלהם יוגש בכתב יד, בסוף הבחינה... עליכם לסרוק את כל גיליונות התשובה (כך שיצאו ברורים) ולהעלות אותם ל-MOODLE ולדוא"ל שיימסר בטרם הבחינה (או לנהוג בהתאם להוראות אחרות שייתן מראש מורה הקורס). באחריותכם לוודא שכל הדפים נסרקו... בשלב זה תוכלו לעסוק אך ורק בסריקת הדפים ולא בעריכתם – כתיבה במהלך פרק זה עלולה להביא לפסילת הבחינה" (ההדגשות אינן במקור).

הסטודנטית הודתה כי כתבה במהלך הסריקה, אך טענה כי כתיבה זו נועדה להבהיר דברים שהיו כתובים באופן לא ברור; וכי פירשה את הצורך לדאוג לכך שהבחינה תצא ברורה בסריקה, בכך שעליה לכתוב את הדברים באופן ברור. בנוסף טענה הסטודנטית, כי סבלה ממיגרנה שגרמה לא לראות את כל הדף בבירור ולכן הכתיבה נראתה לה לא מספיק ברורה ומצריכה הדגשה.

בית הדין קמא דחה את טענתה של הסטודנטית והרשיע אותה בעבירה לפי סעיף 4.1.1 לתקנון.

14. ביחס לבחינה השנייה בית הדין קמא קבע, כי "אכן יש שוני בין שתי הגרסאות. כלומר, הסטודנטית כתבה משהו בנוסף... לאחר שתם מועד הבחינה". גם ביחס לבחינה זו הודתה הסטודנטית שכתבה במהלך הסריקה, וטענה כי חששה שהתשובה לא היתה מספיק ברורה, לכן הוסיפה משפט כדי לוודא שתשובתה ברורה (ובמקום אחר הודתה שמחקה קטע, לטענתה כדי לשפר את הקריאות). בית הדין קמא כתב בהחלטתו "התרשמנו מהתוספות הללו כי אין המדובר בהבדלים "טכניים" (נניח, תיקון שגיאת כתיב) אלא בתיקונים שנועדו "לשפר" באופן כזה או אחר את התשובה לבחינה, או את הרושם הכללי המתקבל ממנה". יחד עם זאת בית הדין קמא החליט לזכות את הסטודנטית מעבירה לפי סעיף 4.1.1 ביחס לבחינה זו.

15. החלטנו פה אחד להפוך את החלטתו של בית הדין קמא בעניין זה ולהרשיע את הסטודנטית בעבירה לפי סעיף 4.1.1 בבחינה השנייה.

לא מצאנו מקום להבחנה שעשה בית הדין קמא בין שתי הבחינות. אנו סבורים כי ההנחיות לבחינה מקוונת היו מאד ברורות לעניין זה ("בשלב זה תוכלו לעסוק אך ורק בסריקת הדפים ולא בעריכתם – כתיבה במהלך פרק זה עלולה להביא לפסילת הבחינה"). אין אנו מקבלים את פרשנותה של הסטודנטית ואת טענותיה בעניין זה. אחריותה לוודא שהסריקה ברורה מתייחסת לצילום הבחינה ולא לאפשרות

לשנות דברים בטקסט. כפי שקבע בית הדין קמא, לא מדובר בתיקון שגיאת כתיב או בהבדל טכני אחר, אלא בתיקון שנועד לשפר את התשובה. ההנחיות אוסרות בפירוש על כתיבה ועריכה, ואנו סבורים כי מדובר בקו אדום ברור, שכל סטודנט ית סבירה היה יכול וצריך להבין אותו. מעשיה של הסטודנטית, אם כן, נופלים לגדר סעיף 4.1.1 לתקנון הקובע כי עשה בדרך בלתי כשרה מעשה על מנת לשפר ציון או להשיג יתרון אקדמי – יהא המעשה עבירת משמעת.

יודגש, כי איננו מקבלים את הכרעתו של בית הדין קמא שקבע, כי "מדובר בעניין מינורי מאד, שלא מצדיק הרשעה". ודוק, בית הדין קמא כתב בהחלטתו: "יחד עם זאת, אין המדובר בשינויים מהותיים, ולא השתכנענו כי ההבדלים בגרסאות היו מהותיים עד כדי כך שהיו יכולים להביא לשינוי הציון בבחינה". לדידנו מדובר בשיקול שהיה צריך להישקל במסגרת גזר הדין ולא במסגרת הכרעת הדין. לעניין ההרשעה, אין נפקא מינה אם השינויים שעשתה הסטודנטית גרמו בפועל לשינוי הציון, אם לאו.

16. בנוגע לאישום בסעיף 4.1.2 ביחס לבחינה השנייה – שימוש באזניות לסינון רעש – לא מצאנו מקום להתערב בהכרעתו של בית הדין קמא ואנו מותירים את הזיכוי על כנו. בהנחיות לבחינה מקוונות נכתב בסעיף 8, כלהלן: "בזמן הבחינה לא תוכלו להשתמש באוזניות מכל סוג (פרט למי שקיבל אישור מיוחד לכך מדיקן לימודי הסמכה) ולא תוכלו להחזיק בקרבתכם מחשב או טלפון נוספים... מכשיר תקשורת מכל סוג שהוא, שעון חכם, מכשיר הקלטה או שמע. עם זאת, ניתן להשתמש באטמי אוזניים (ללא רכיבים אלקטרוניים), אולם באחריותכם להיות קשובים להוראות... ועליכם מוטל האחריות הבלעדית במקרה שלא תשמעו את הנחיות..." (ההדגשות אינן במקור).

אין מחלוקת בין הצדדים שה"אוזניות" שחבשה הסטודנטית לא הכילו רכיב אלקטרוני. אלא שהתובעת טענה שאוזניות מסוג זה דורשות אישור ממתאמת ההתאמות בלימודי הסמכה. בין הדין קמא קבע כי "לא השתכנענו שהאוזניות (או אטמי האוזניים המשוכללים) בהם השתמשה הסטודנטית היו אסורים לפי התקנון". גם אנו מחזיקים בעמדה זו. ההגדרה של אוזניות מתייחסת לאוזניות שמע, ויש להבחין בין אוזניות לבין אטמי אוזניים, משוכללים ככל שיהיו. הפירוש המילוני למילה "אוזניות" הוא "מכשיר שמצמידים לאוזניים כדי לשמוע סאונד באופן פרטי, כך שרק המאזין יוכל לשמוע את הצלילים"; או: "אוזניות הן מכשיר חשמלי שמרכיבים על האוזניים על מנת לשמוע דרכו צלילים". במקרה דנן, כאמור, אין חולק שהסטודנטית השתמשה במכשיר לסינון רעש שאינו מכיל רכיב אלקטרוני ועל כן אנו סבורים כי התנהלותה עולה בקנה אחד עם ההנחיות ואינה מהווה עבירה של שימוש בצידוד אסור. למותר לציין כי יש לבחון כל מקרה לגופו ואין בקביעתנו כדי להוות תקדים.

גזר הדין

17. החלטנו פה אחד לדחות את ערעור התובעת על קולת העונש ביחס לבחינה הראשונה, ולהותיר על כנם את העונשים שגזר בית הדין קמא על הסטודנטית ביחס לבחינה זו, קרי: קביעת ציון 56 בבחינה לפי סעיף 12.15 לתקנון; והרחקה על תנאי לשנה לפי סעיפים 12.7 ו- 12.16 לתקנון.

18. סעיף 12.18 לתקנון, שעניינו עונש מינימום, מתיר לבית הדין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא להטיל את עונש המינימום הקבוע לעבירות מסוג זה. בית הדין קמא הדגיש בהחלטתו כי השופטים התרשמו שפעולות הסטודנטית לא נעשו בזדון וניתן לכך משקל בגזר הדין.

בית הדין לערעורים – משמעת סטודנטים, הטכניון

אנו סבורים כי החלטתו של בית הדין קמא אינה חורגת ממתחם הענישה הסביר ולא מצאנו מקום להתערב בה. יתרה מכך, בעת כתיבת שורות אלה חלפה כמעט שנה ממועד ביצוע העבירה, והסטודנטית נמצאת כעת בשנה האחרונה ללימודיה. לקחנו גם בחשבון כי מדובר היה בבחינה השנייה המקוונת שביצעה הסטודנטית, בחינה שהיתה אמורה להתחיל בשעה 17:00 ועקב מיני תקלות טכניות התארכה עד לשעה 23:00 בלילה. גם בכך אין להקל ראש.

19. באשר לבחינה השנייה, החלטנו פה אחד שלא להשית את עונש המינימום הקבוע בסעיף 12.18 לתקנון, מהטעמים המיוחדים שיפורטו להלן. ראשית, אנו מקבלים את קביעתו של בית הדין קמא, כי ההבדלים בין הגרסאות לא היו משמעותיים וכי הסטודנטית לא פעלה מתוך כוונה להונות. לא התרשמנו, כפי שטענה התובעת, שמדובר בסטודנטית שביקשה לנצל את תנאי ההיבחנות המקוונות. לקחנו בחשבון גם את הנסיבות האישיות שהציגה בפנינו הסטודנטית, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, את היותה בשנה האחרונה ללימודיה ואת היותה סטודנטית מצטיינת. התובעת טענה כי הסטודנטית התנהלה בצורה "סדרתית" בשתי הבחינות, אך אנו סבורים כי יש לתת משקל לכך שהתלונה הוגשה (בחודש מרץ) רק לאחר הבחינה השנייה, ולא מדובר על מצב בו הסטודנטית קיבלה משוב שלילי על התנהלותה בבחינה הראשונה, והחליטה במודע להתנהג באותו אופן גם בבחינה השנייה. כמו כן, אנו סבורים כי יש לתת משקל גם לעונש ההרחקה על תנאי לשנה, שהושת על הסטודנטית בגין העבירה בבחינה הראשונה.

20. נוכח האמור לעיל החלטנו פה אחד, ביחס לבחינה השנייה, להשית על הסטודנטית עונש של נזיפה, לפי סעיף 12.1 לתקנון. בנוסף, החלטנו ברוב דעות (בניגוד לדעת המיעוט של פרופ' שלמה מורן), להשית על הסטודנטית עונש של 20 שעות עבודות לתועלת הציבור בטכניון, לפי סעיף 12.10 לתקנון, אותן תצטרך להשלים עד לסוף סמסטר אביב תשפ"ב.

21. מזכירת בית הדין המשמעתי תנחה את הסטודנטית היכן לבצע את העבודות.

שופט סטודנט ר.ז.ק

פרופ' יעל אלואיל

פרופ' שלמה מורן

Yael Alul

Shlomo Moron

בית הדין המשמעותי לסטודנטים, הטכניון

23 בינואר, 2022
כ"א בשבט, תשפ"ב

פסק הדין במשפטו של , ת.ז.
(כתב קובלנה מיום 29.09.2021)

נגד הסטודנט הוגשה קובלנה בגין התנהגות שאינה הולמת, על פי סעיף 4.5 לתקנון המשמעותי, בגין התבטאות (באמצעות דוא"ל) שאינה הולמת כלפי התובעת.

המשפט התקיים ביום 11.11.2021, בנוכחות התובעת, מזכירת בית הדין והנאשם. הח"מ שימש כדן יחיד.

התובעת הציגה העתקים של חילופי דוא"ל עם הנאשם בנוגע לקובלנה אחרת, ואשר במהלך התבטא באופן הפוגע בכבוד הטכניון. לטענת התביעה, ביטויים כמו "אתם מוסד אנטיפת ולא מתחשב בסטודנטים... אתם בושה של מקום צר לי שאני לומד כאן..." מהווים עבירה על סעיף 4.5 לתקנון:

4.5 פגע או גרם ביוזעין לפגיעה בדרך כלשהי בכבוד הטכניון, או בכבודו או בשמו הטוב של איש הטכניון או אורח הטכניון במעמד כאנשי הטכניון או אורחיו.

הנאשם טען כי דבריו היו בגדר "הוצאת קיטור" ואין לראות בהם פגיעה ביוזעין. לדבריו, הוא עבר תקופה מתוחה במהלך הכנות לנישואין.

הכרעת הדין

הנאשם לא הפריך את טענות התביעה ולמעשה הודה בעובדות. סגנון ותוכן דבריו פוגע בתובעת, חברת סגל בבירה בטכניון, המייצגת את המוסד.

מצאתי להרשיעו על עבירה משמעותית על פי סעיף 4.5 לתקנון המשמעותי.

גזר הדין

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, החלטתי כי העונש ההולם את העבירה הוא:

נזיפה על פי סעיף 12.1 לתקנון.

30 שעות עבודות לתועלת הציבור בטכניון על פי סעיף 12.10 לתקנון. העבודות תבוצענה במהלך סמסטר ב' תשפ"ב.

פרופ' דוד דורבן

26 ינואר 2022
כ"ד שבט תשפ"ב

בית הדין המשמעותי לסטודנטים, הטכניון

החלטה בעניינו של – ת.ז.

1. בתאריך 18.5.2021 הוגשה קובלנה נגד הסטודנט , ת.ז. בה יוחסו לו המעשים הבאים:
הסטודנט ניגש לבחינה מקוונת בתאריך 10.2.2021, מועד א' סמסטר חורף תשפ"א בקורס אלגברה א' 104166. נהלי הבחינות אסרו על שימוש בחומר עזר. במהלך הבחינה הסטודנט נכנס לתכני הקורס באתר הקורס במודל.
2. התביעה האשימה את הסטודנט, עפ"י תקנון המשמעת, בסעיפי האישום כלהלן:
א. 4.1.1 "עשה, בהונאה או בדרך בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, בוחן, עבודה, פרויקט, השתלמות מעשית או כל מטלה לימודית אחרת, או על מנת להשיג יתרון אקדמי, עבורו או עבור סטודנט אחר".
ב. 4.1.2 "החזיק ברשותו, חומר לימודי או ציוד אסור בעת בחינה או בוחן, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה או הבוחן ובין אם לא".
3. בתאריך 13.1.2022 התקיים הדיון המשמעותי בנוכחות הצדדים.
4. הודענו לסטודנט במעמד הדיון כי מצאנו להרשיעו בשני הסעיפים שלעיל, ולאחר מכן בהסכמת הצדדים נשמעו טיעונים לעונש.
5. להלן נימוקי הכרעת הדין וגזר הדין.

הכרעת הדין:

6. דוח הפעילות במודל שהגישה התביעה הראה, כי במהלך הבחינה הסטודנט נכנס לשבעה קבצים שונים באתר הקורס. התובעת הציגה דו"ח מאת ד"ר אולגה צ'ונטונוב, IT Consultant בטכניון, בו מוסבר כי על מנת שפעילות תופיע בדו"ח הפעילות נדרשת פעולה אקטיבית של הסטודנט.
7. כבר בראשית הדיון הסטודנט הודה במיוחס לו.
8. נוכח האמור לעיל, החלטנו פה אחד להרשיע את הסטודנט בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.1.1 ו- 4.1.2 לתקנון.
9. המעשה שעשה הסטודנט היה מעשה בלתי כשר שנועד להשגת שיפור בציון הבחינה (בין אם בפועל הביא לכך ובין אם לאו). חזקה על סטודנט שעיון בחומרים אסורים במהלך בחינה שעשה כן במטרה לשפר ציון (ללא קשר להשגת המטרה). יוער, באשר לסעיף 4.1.2, כי יישום תקנון המשמעת בכל הנוגע למבחנים מקוונים, נפקותו כי כניסה לחומרים אסורים המצויים ברשת הינה בגדר החזקת חומר לימודי אסור, וזאת מעת הכניסה אליהם.

גזר הדין:

10. השיקולים המנחים לקביעת גזר הדין קבועים בסעיף 11.11 לתקנון.
11. התובעת ביקשה את העונשים הבאים: ציון 0 בקורס (לפי סעיף 12.4), הרחקה בפועל לסמסטר (לפי סעיף 12.7) והרחקה על תנאי לסמסטר (לפי סעיף 12.7).

התובעת טענה כי במהלך הבחינות המקוונות, הטכניון כמוסד אקדמי נתן אמון בסטודנטים ולא פגע בפרטיותם לצורך שמירה על טוהר הבחינות, כפי שמופיע בנהלי הבחינות המקוונות - "הטכניון עושה כל שביכולתו כדי להימנע מפגיעה בפרטיות הנבחנים ומקדיש תשומת לב להתערבות מידתית ומצומצמת ככל הניתן במרחב הפרטי. כנגזרת מכך, הטכניון אינו עושה שימוש בתוכנות הפולשות לצידוד הקצה הפרטי, בחסימת הדפדפנים, בניטור מובנה של הפעולות במחשב האישי, או בכל חדירה אקטיבית למרחב הדיגיטלי הפרטי". לכן, לטענתה, מתבקשת חומרת ענישה כגודל הפגיעה באמון.

12. עוד טענה התובעת, כי היותו של הסטודנט עתודאי, אינו צריך להוות שיקול בגזירת העונש. לדידה, סטודנט עתודאי אינו שונה מסטודנט שאינו עתודאי ויש לנהוג בשוויון ובאחידות כלפי כלל הסטודנטים.

13. לזכותו של הסטודנט ציינה התובעת כי הוא הודה במעשיו כבר כשנשלחה אליו הקובלנה.

14. הסטודנט טען כי הוא עתודאי, ולפיכך מבקש שלא תושת עליו הרחקה בפועל שכן הרחקה תפגע בהמשך לימודיו ועלולה לגרום להפסקת השתייכותו למסלול העתודה. לדידו, סטודנט שאינו עתודאי יכול להפסיק את הסמסטר ולהשלים את התואר בזמנו הפרטי ואילו עתודאי מחויב למסלול תחום בזמן.

15. עוד טען הסטודנט, כי סבתו נפטרה כשבוע לפני הבחינה, הוא למד במקביל לשלוש בחינות נוספות ועל כן לא נכח בלווייתה ולא בשבעה.

16. הסטודנט לא הציג מסמכים כלשהם, התומכים בטענתו כי הרחקה בפועל עלולה לגרום להפסקת השתייכותו למסלול העתודה. פקודת מטכ"ל - 32.0219 "העתודה האקדמית" מונה בסעיף 12 תחת הכותרת "הפסקה של דחיית השירות", מקרים בהם עתודאי יוחזר לשירות חובה, וביניהם (סעיף קטן ד): "לפני תום לימודיו, בגין אי התקדמותו בלימודיו או בגין התנהגותו של העתודאי, לפי שיקולו והחלטתו של מנה"ס-רע"ן אקדמאים, ולאחר קבלת המלצתם של מפקד יחידת השתלמויות ומנה"ס-ענף אקדמאים-רמ"ד עתודה" (ההדגשות אינן במקור).

17. לשון הסעיף מלמדת, לפחות על פני הדברים, כי לא מדובר בתוצאה מוחלטת, אלא בעניין של שיקול דעת. כאמור, הסטודנט לא הביא בפניו מסמך המלמד אחרת. ככלל, איננו סבורים כי יש להקל בעונשם של עתודאים רק בשל היות עתודאים. יש לבחון כל מקרה לגופו. זאת ועוד, היותו של סטודנט עתודאי אינו מקנה לו רק זכויות בדמות הקלה בעונשים, אלא גם חובות. הוא מייצג במידת מה גם את הצבא, והוא מוזהר בקבלתו למסלול זה, כי להתנהגות לא ראויה מצידו עלולות להיות השלכות על השתייכותו למסלול העתודה.

18. בענייננו, לא מצאנו שיש למצות עם הסטודנט את כל חומרת הדין. התרשמנו כי הסטודנט הביע חרטה כנה על מעשיו, למד את הלקח ולא יחזור על התנהגות מסוג זה בעתיד. יש לתת משקל לנסיבות האישיות שתיאר הסטודנט, וגם להודאתו מראשית ההליך.

19. נוכח האמור לעיל, החלטנו פה אחד להשית על הסטודנט את העונשים הבאים:

א. ציון 0 בקורס, לפי סעיף 12.4 לתקנון.

ב. הרחקה על תנאי לסמסטר, במקרה של הרשעה בעבירה נוספת של חוסר יושרה אקדמית, לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון.

ג. 60 שעות עבודות לתועלת הציבור בטכניון, לפי סעיף 12.10 לתקנון, אשר יבוצעו ויושלמו לכל המאוחר עד סוף סמסטר חורף תשפ"ג.

בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

ד. הסטודנט לא ייכלל ברשימת מצטייני דיקן או מצטייני נשיא בשנה"ל תשפ"א בה בוצעה העבירה (גם אם הישגיו בלימודים יזכו אותו בכך), לפי סעיף 12.5 לתקנון.
20. מזכירת בית הדין המשמעתי תנחה את הסטודנט היכן לבצע את העבודות לתועלת הציבור.

ליוס סטודנט ר.ע.ב

פרופ' דניאל אורנשטיין

פרופ' דוד דורבן

26 ינואר 2022
כ"ד שבט תשפ"ב

החלטה בעניינו של _____ ת.ז.

1. בתאריך 27.6.2021 הוגשה קובלנה נגד הסטודנט _____, ת.ז. _____, ובתאריך 7.11.2021 הוגשה נגדו קובלנה מעודכנת, בה יוחסו לו המעשים הבאים:
הסטודנט ניגש לבחינה מקוונת בתאריך 17.3.2021, מועד ב' סמסטר חורף תשפ"א, בקורס משוואות דיפרנציאליות חלקיות מ' 104228. נהלי הבחינות אסרו על שימוש בחומר עזר, פרט לדף נוסחאות (מודפס או עותק ידני) ומחשבון (4 פעולות). במהלך הבחינה הסטודנט נכנס לתכני הקורס באתר הקורס במודל. בזמן תיעוד הכניסה לתכני הקורס במודל, הסטודנט נראה גולל בעכבר ומתבונן במשך זמן רב במסך המחשב.
2. התביעה האשימה את הסטודנט, עפ"י תקנון המשמעת, בסעיפי האישום כלהלן:
א. 4.1.1 "עשה, בהונאה או בדרך בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, בוחן, עבודה, פרויקט, השתלמות מעשית או כל מטלה לימודית אחרת, או על מנת להשיג יתרון אקדמי, עבורו או עבור סטודנט אחר".
ב. 4.1.2 "החזיק ברשותו, חומר לימודי או ציוד אסור בעת בחינה או בוחן, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה או הבוחן ובין אם לא".
3. בתאריך 13.1.2022 התקיים הדיון המשמעתי בנוכחות הצדדים. הסטודנט לווה ע"י יושבת ראש ועד הסטודנטים של הפקולטה
4. הודענו לסטודנט במעמד הדיון כי מצאנו להרשיעו בשני הסעיפים שלעיל, ולאחר מכן בהסכמת הצדדים נשמעו טיעונים לעונש.
5. להלן נימוקי הכרעת הדין וגזר הדין.

הכרעת הדין:

6. דוח הפעילות במודל שהגישה התביעה הראה, כי במהלך הבחינה הסטודנט נכנס לשלושה קבצים באתר הקורס. התובעת הציגה דו"ח מאת ד"ר אולגה צ'ונטונוב, IT Consultant בטכניון, בו מוסבר כי על מנת שפעילות תופיע בדו"ח הפעילות נדרשת פעולה אקטיבית של הסטודנטית.
7. הסטודנט הודה כי נכנס לקבצים האמורים במהלך הבחינה, אך טען כי לא עשה בהם כל שימוש.
8. עד התביעה, פרופ' איתי שפיר, סגן הדיקן להוראה בפקולטה למתמטיקה, העיד כי הקבצים אליהם נכנס הסטודנט מהווים חומר עזר אסור.
9. במהלך הדיון הציגה התובעת חלקים מסרט הקלטת הבחינה בתכנת זום, בהם הסטודנט נראה פותח קבצים בזמנים הרשומים ביומן המעקב של המודל. הסטודנט אישר את המוצג בסרט, ושב וטען כי לא עשה בקבצים שימוש.
10. נוכח האמור לעיל, החלטנו פה אחד להרשיע את הסטודנט בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.1.1 ו- 4.1.2 לתקנון.
11. המעשה שעשה הסטודנט היה מעשה בלתי כשר שנועד להשגת שיפור בציון הבחינה (בין אם בפועל הביא לכך ובין אם לאו). חזקה על סטודנט שעיין בחומרים אסורים במהלך בחינה שעשה כן במטרה לשפר ציון (ללא קשר להשגת המטרה). יוער, באשר לסעיף 4.1.2, כי יישום תקנון המשמעת בכל הנוגע למבחנים מקוונים, נפקותו

כי כניסה לחומרים אסורים המצויים ברשת הינה בגדר החזקת חומר לימודי אסור, וזאת מעת הכניסה אליהם. בין אם הקבצים סייעו לסטודנט ובין אם לאו, עצם פתיחתם מהווה עבירת משמעת חמורה, שהינה בגדר חציית קו אדום ברור.

גזר הדין:

12. השיקולים המנחים לקביעת גזר הדין קבועים בסעיף 11.11 לתקנון.
13. התובעת ביקשה את העונשים הבאים: ציון 0 בקורס (לפי סעיף 12.4), הרחקה בפועל לסמסטר (לפי סעיף 12.7) והרחקה על תנאי לסמסטר (לפי סעיף 12.7).
- התובעת טענה כי במהלך הבחינות המקוונות, הטכניון כמוסד אקדמי נתן אמון בסטודנטים ולא פגע בפרטיותם לצורך שמירה על טוהר הבחינות, כפי שמופיע בנהלי הבחינות המקוונות - "הטכניון עושה כל שביכולתו כדי להימנע מפגיעה בפרטיות הנבחנים ומקדיש תשומת לב להתערבות מידתית ומצומצמת ככל הניתן במרחב הפרטי. כנגזרת מכך, הטכניון אינו עושה שימוש בתוכנות הפולשות לצידוד הקצה הפרטי, בחסימת הדפדפנים, בניטור מובנה של הפעולות במחשב האישי, או בכל חדירה אקטיבית למרחב הדיגיטאלי הפרטי". לכן, לטענתה, מתבקשת חומרת ענישה כגודל הפגיעה באמון.
14. עוד טענה התובעת, כי היותו של הסטודנט עתודאי, אינו צריך להוות שיקול בגזירת העונש. לשיטתה, סטודנט עתודאי אינו שונה מסטודנט שאינו עתודאי ויש לנהוג בשוויון ובאחידות כלפי כלל הסטודנטים.
15. הסטודנט העיד כי הוא עתודאי בשנה שלישית, וחושש שהרחקה בפועל תפגע בהשתייכותו למסלול העתודה האקדמית, ועל כן מבקש הקלה בעונש. לדבריו הוא מודה בטעות בכך שפתח את הקבצים במהלך הבחינה. בנוסף, ציין כי סבתו חולה בסרטן שד, והדבר מקשה מאד על חייו הפרטיים ועל לימודיו.
16. הסטודנט לא הציג מסמכים כלשהם, התומכים בטענתו כי הרחקה בפועל עלולה לגרום להפסקת השתייכותו למסלול העתודה. פקודת מטכ"ל 32.0219 – "העתודה האקדמית" מונה בסעיף 12 תחת הכותרת "הפסקה של דחיית השירות", מקרים בהם עתודאי יוחזר לשירות חובה, וביניהם (סעיף קטן ד): "לפני תום לימודיו, בגין אי התקדמותו בלימודיו או בגין התנהגותו של העתודאי, לפי שיקולו והחלטתו של מנה"ס-רע"ן אקדמאים, ולאחר קבלת המלצתם של מפקד יחידת השתלמויות ומנה"ס-ענף אקדמאים-רמ"ד עתודה" (ההדגשות אינן במקור).
17. לשון הסעיף מלמדת, לפחות על פני הדברים, כי לא מדובר בתוצאה מוחלטת, אלא בעניין של שיקול דעת. כאמור, הסטודנט לא הביא בפנינו מסמך המלמד אחרת. ככלל, איננו סבורים כי יש להקל בעונשם של עתודאים רק בשל היות עתודאים. יש לבחון כל מקרה לגופו. זאת ועוד, היותו של סטודנט עתודאי אינו מקנה לו רק זכויות בדמות הקלה בעונשים, אלא גם חובות. הוא מייצג במידת מה גם את הצבא, והוא מוזהר בקבלתו למסלול זה, כי להתנהגות לא ראויה מצידו עלולות להיות השלכות על השתייכותו למסלול העתודה.
18. אנו מקבלים את עמדת התובעת כי הסטודנט ניצל לרעה את האמון שניתן בו ע"י הטכניון. מובן כי עונשים הקבועים בתקנון המשמעת, בוודאי הרחקה בפועל, פוגעים בלימודים. יחד עם זאת, השמירה על הטוהר האקדמי, והצורך להגן על ציבור הסטודנטים ששומר על הכללים, מחייב בנסיבות המתאימות גם עונש של הרחקה מלימודים.
- אנו מאחלים לסבתו של הסטודנט רפואה שלמה ומהירה. יחד עם זאת, לא מצאנו קשר בין הנסיבות האישיות האמורות, מורכבות וקשות ככל שיהיו, לבין מעשה ההונאה שביצע. מצופה מכל סטודנט. ית בטכניון להפנים את

בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

תקנון המשמעת ואת נהלי הבחינות המקוונות בפרט, שהושתתו על אמון בין הבוחן והנבחן, על הוגנות, יושרה ואחריות אישית. לבית הדין אחריות בשמירה על שוויון ואחידות ביישום תקנון המשמעת כלפי כל הסטודנטים, ולא מצאנו לנכון בנסיבות שפירט הסטודנט להקל בעונשו. זאת ועוד, התרשמנו שהסטודנט לא התייחס ברצינות הנדרשת למעמד המשמעתי ולעבירה אותה ביצע.

19. אשר על כן, החלטנו פה אחד להשית על הסטודנט את העונשים הבאים:

- א. ציון 0 בקורס, לפי סעיף 12.4 לתקנון.
- ב. הרחקה בפועל למשך סמסטר אחד, לפי סעיף 12.7 לתקנון.
- ג. הרחקה על תנאי לסמסטר, במקרה של הרשעה בעבירה נוספת של חוסר יושרה אקדמית, לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון.

20. נוכח הנסיבות האישיות שפירט הסטודנט, על מנת להקל עליו במעט, החלטנו לאפשר לו לבחור את הסמסטר ממנו יורחק: סמסטר אביב תשפ"ב, או סמסטר חורף תשפ"ג. הסטודנט יודיע את בחירתו למזכירות בית הדין עד ליום 1.3.2022. ברירת המחדל שתחול, ככל שלא ימסור הודעה כאמור, הינה הרחקה מסמסטר אביב תשפ"ב.

לשם סגירת - ח.ח.כ

פרופ' דניאל אורנשטיין

פרופ' דוד דורבן

24/06/2021

לכבוד שלום מעודה,

הכרעת דין

נגד הסטודנט הוגשה קובלנה בה יוחסו לו המעשים הבאים:

1. ביום 17.9.2020 התקיימה בחינה מקוונת מועד ב' סמסטר אביב תש"ף בקורס פיסיקה 11405211.
2. במהלך הבחינה, הנאשם נראה עובר בין חלונות על מסך המחשב.
3. בהמשך לנ"ל, בסיום הבחינה, הנאשם נראה מנתק את מצלמת הצד באופן יזום לפני הגשת הבחינה.

התביעה האשימה את הסטודנט בסעיפי האישום הבאים:

- 4.1.1, "עשה, בהונאה או בדרכי בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, בוחן, עבודה, פרויקט, השתלמות מעשית או כל מטלה לימודית אחרת, או על מנת להשיג יתרון אקדמי, עבורו או עבור סטודנט אחר".
- 4.1.2, "החזיק ברשותו, חומר לימודי או ציוד אסור בעת בחינה או בוחן, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה או הבוחן ובין אם לא".

מצאנו להרשיע את הסטודנט בגין סעיף האישום, 4.1.2, ולזכותו מהאישום הנותר.

להלן נימוקינו:

לעניין המעבר בין המסכים-

לפי הנחיות הבחינה שהוצגו על-ידי התובעת, נאסר שימוש בחומר עזר פרט לשני דפי נוסחאות (שני דפי A4) ומחשבון. התובעת הראתה צילומים ובהם נראה כי במהלך הבחינה הסטודנט עובר באופן יזום למסך שחור קטן ומבצע בו פעולות אשר טיבן אינו ברור. בנוסף ניתן לראות על מסך מחשבו חלק מסמל על רקע שחור. הסטודנט טען כי ניסה לשמור את תשובות המבחן אך ניסיון זה כשל ולכן העתיק בסופו של דבר את תשובותיו לדף טיוטה (העתקה שאכן נצפתה בצילומים). כמו כן, טען הסטודנט כי הסמל החלקי על הרקע השחור הנראה במסך הוא הרקע של שולחן העבודה במחשבו הנייד וכן הראה לבית הדין את הרקע במחשבו האישי. התרשמנו כי אכן קיים דמיון בין הרקע בצילום לרקע מחשבו הנייד אך הזווית בו מונחת הסמל שונה בין הרקע בצילום לרקע מחשבו ולכל הפחות לא ניתן לזהות את הסמל החלקי כרקע שולחן העבודה של הסטודנט. לאור זאת, מפני שמעבר בין חלונות מסך שאינו המבחן במודל אסור על פי נהלי הבחינה, ומאחר שהסטודנט לא סיפק הסבר משכנע לביצוע העבירה בפן המהותי, הוחלט לקבל את עמדת התביעה ולהרשיעו בסעיף 4.1.2 שכן בהתאם לתקופת המבחנים בזום הדבר דומה לכך שהסטודנט החזיק ברשותו חומר לימודי או ציוד אסור בזמן המבחן, בין אם השתמש בו ובין אם לאו. אין אנו מאשימים את הסטודנט בהונאה (4.1.1) לעניין מידת החומרה שהייתה בעבירה, לזה נתייחס במסגרת גזר הדין ונימוקיו ולאחר שנשמע את טיעוני הצדדים.

לעניין הניתוקים היזומים-

כפי שהציגה התובעת בצילומים מהמבחן, הסטודנט נראה מנתק באופן יזום מס' פעמים ולמשך מצטבר של מס' דק' את מצלמת הצד אשר מצלמת מאחור את מסך המחשב וסביבתו של הסטודנט מס' דקות בטרם הגשת המבחן. בין הניתוקים, נראה הסטודנט מצלם עם טלפון הנייד את מסך המודל במצב של "סיכום מענה", שלב אחד לפני הגשה סופית. לטענת הסטודנט, הניתוקים נגרמו בשל תקשורת עם משגיח הבחינה בצ'אט, לו גם הראה את מסך הבחינה במצב סיכום מענה וכי סבר כי מצב סיכום המענה הוא בעצם ההגשה הסופית ובכל מקרה באופן מהותי אינו המשיך לפתור את הבחינה החל ממעבר למצב זה ועד להגשה הסופית (אשר ארכה מס' דקות לאחר מכן). אנו מקבלים את טענת התובעת, כי מדובר בהגשה רגילה במודל הזהה להגשת מטלה סמסטריאלית סטנדרטית וכי לא סביר שסטודנט יחשוב כי מסך סיכום מענה הינו שקול להגשת המבחן. עם זאת, ולמרות הקשיים הרשומים לעיל, אנו מתרשמים כי לפחות בחלקם הניתוקים אכן היו כחלק מתקשורת עם המשגיח וכי אין די ראיות על מנת לבסס כי פעל ב"הונאה" על מנת לשפר את ציונו, דוגמת שינוי תשובותיו במבחן לאחר הניתוקים. ולכן מעבר לניתוק אשר יכול להיחשב באופן פורמלי כהונאה, אנו סבורים כי באופן מהותי ספק אם אכן ביצע הונאה על מנת לשפר את ציונו ולכן מחליטים לזכותו מאישום זה.

בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

ויודגש: אנו עוסקים בדין משמעתי. בהתאם לדין, רמת ההוכחה הנדרשת בדין המשמעתי בכל הנוגע לעבירות חמורות הינה מעבר לספק סביר. בעבירות פחות חמורות נדרש ספק משמעותי יותר כדי לזכות, אך גם במקרה כזה רמת ההוכחה הנדרשת אינה 51% אלא יותר. אין ספק, כי עבירה של הונאה, המטילה כתם ברור וקשה על הסטודנט, הינה עבירה אקדמית חמורה, ולכן עלינו להרשיע בעבירה זו רק אם לפי חומר הראיות אין כל ספק לגבי אשמת הסטודנט (וגם אם לדעתנו לפי חומר הראיות ההסתברות שהינו אשם עולה על 50%). איננו סבורים שזה המקרה בענייננו. איננו סבורים שהוכח לנו מעבר לכל ספק שהסטודנט הונה או ניסה להונות בבחינה. לפיכך, מחמת הספק, נמנענו מהרשעתו בסעיף אישום זה. בנוסף, הסטודנט טען לפנינו לגבי נסיבות אישיות אשר מבקשות להקל עליו בהכרעת הדין. אולם, עניינים אלה רלוונטיים לעונש ולא לשלב הנוכחי, ויישמעו וייבחנו במועדם. מזכירות בית הדין תזמין את הצדדים למועד לטיעונים לעונש.

פרופ' אלי אלטוס

שופט חבר סגל

שופט סטנדרט א.א.

גזר דין בעיניי

ביום 24.6.2021. ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הסטודנט. הסטודנט הורשע בעבירה לפי סעיף 4.1.2 לתקנון המשמעת (החזקת חומר אסור) בגין מעבר בין חלונות המחשב בעת בחינה מקוונת.

ביום 12.1.22 שמענו את טיעוני הצדדים לעונש.

התובעת טענה כי הסטודנט הפר ביוזעין את הנהלים (כפי שנכתב בהכרעת הדין), במהלך בחינה מקוונת מועד ב' סמסטר אביב תש"ף בקורס פיסיקה 1 1140521, והואשם בסעיף האישום לפי התקנון 4.1.2. בשל כך התובעת טענה לעונש של ציון אפס בקורס על פי סעיף 12.4, וכן ביצוע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות. לפי סעיף 12.10. כמו כן, ע"פ סעיף 12.7, ביקשה להטיל על הסטודנט עונש על תנאי של הרחקה לסמסטר במקרה של הרשעה בעבירה דומה בעתיד.

הסטודנט טען כי לא ניתנה לו ההזדמנות להביע את עצמו כאשר נידון עניינו במסגרת הדיון שבסופו הורשע, האשים את בית הדין בהתנהלות "לא נכונה", המשיך לטעון לחפותו, והבהיר כי בכוונתו לערער על הכרעת הדין. יש לציין כי השופטים אינם מסכימים עם טענה זו, ובפרט שלא ניתן היה להשיג את הסטודנט במיילים משך ניסיונות רבים כדי לקיים את הדיון הנוכחי. בכל מקרה, הוסבר לסטודנט כי זכותו להגיש ערעור על החלטות בית הדין בעניינו, אך זו לא מטרת הדיון. מיקדנו את הסטודנט וביקשנו שיטען לעונש. הסטודנט טען כי הוא לא עשה דבר לא כשר על מנת לשפר ציון.

השיקולים לענישה מובאים בסעיף 11.11 לתקנון המשמעת והם המנחים אותנו. הסטודנט הורשע כי החזיק ברשותו חומר לימודי אסור בעת בחינה, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה ובין אם לא. ולכן החלטנו להשית על הסטודנט את העונש שהתבקש על-ידי התובעת, התואם את רף הענישה בהרשעה על עבירה מסוג זה:

- ע"פ סעיף 12.4 לתקנון המשמעת, לסטודנט יהיה ציון 0 בקורס הנ"ל בו בוצעה העבירה.
- ע"פ סעיף 12.10 לתקנון, הסטודנט יבצע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות, שימולאו במלואן עד לסיום סמסטר ב תשפ"ב.
- ע"פ סעיף 12.7 לתקנון, הרחקה לסמסטר אחד על תנאי, שימומש במקרה של הרשעה בעבירה דומה או חמורה יותר עד לסיום לימודיו.

תאריך: 27.1.2022

שופט חכם סגל

פרופ' אלי אלטוס

שופט סגל ר.ה.